

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. december 2020

Ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeris besvarelse af spørgsmål nr. 173 til L 77, forslag til lov om aflivning af og midlertidigt forbud mod hold af mink, stillet den 3. december 2020 af Zenia Stampe (RV).

Spørgsmål nr. 173 til L 77

"Vil ministeren kommentere høringssvar fra 25/11-20 fra Peter Pagh, jf. L 77 - bilag 7?"

Svar

Professor Peter Pagh har indledningsvis i sit høringssvar til lovforslaget afgivet bemærkninger vedrørende grundlovens §§ 46 og 73.

For så vidt angår spørgsmålet om grundlovens § 73 bemærkes det, at der med lovforslaget lægges op til at forbyde hold af mink til og med den 31. december 2021. Hvis lovforslaget vedtages, kan det – som det fremgår af pkt. 2.2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger – ikke udelukkes, at den foreslåede ordning vil kunne udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende. I det omfang det foreslåede midlertidige forbud mod hold af mink måtte udgøre et ekspropriativt indgreb over for konkrete erhvervsdrivende, vil indgrebet have hjemmel i den vedtagne lov.

For så vidt angår spørgsmålet om grundlovens § 46 kan det oplyses, at det er korrekt, at afholdelse af udgifter, der følger af et lovforslag, som ikke vedtages, vil kræve, at der tilvejebringes en alternativ bevillingsmæssig hjemmel, i det omfang der ikke i øvrigt findes sådan hjemmel. Jeg kan i relation til tempobonus i øvrigt bemærke, at jeg har stillet ændringsforslag til lovforslagets § 3 om, at bestemmelsen om udbetaling af tempobonus ændres til en bemyndigelsesbestemmelse med henblik på, at ordningen kan fastsættes inden for rammer, der kan godkendes af EU-Kommissionen.

Professor Peter Pagh har i sit høringssvar endvidere afgivet bemærkninger til § 4 i det fremsatte lovforslag, hvorefter vedkommende minister frem til udgangen af 2021 kan fastsætte regler om oplag, nedgravning eller bortskaffelse af aflivede mink, når det er nødvendigt.

Det bemærkes i den forbindelse indledningsvis, at det fremsatte lovforslag i § 4, stk. 1, indeholder hjemmel til, at vedkommende minister til og med den 31. december 2021 kan træffe foranstaltninger og fastsætte regler om oplag, nedgravning eller bortskaffelse af aflivede mink, når det er nødvendigt. Foranstaltningerne kan træffes uanset bestemmelser i anden lovgivning, og reglerne kan fravige anden lovgivning. Det foreslås i § 4, stk. 2, at trufne foranstaltninger og regler udstedt i medfør af stk. 1 ikke må udstrækkes i længere tid end nødvendigt. Efter bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse kan bemyndigelsesbestemmelsen finde anvendelse inden for ethvert ressortområde og indebærer, at der kan ske fravigelse af betingelser i lovgivning på mange forskelligartede områder, hvis det findes nødvendigt. Baggrunden herfor er det overskyggende samfundsmæssige hensyn, der ligger i hurtigst muligt at foretage oplag, nedgravning eller bortskaffelse af aflivede mink med henblik på at inddæmme

COVID-19 og forhindre smittespredning til andre dyr og mennesker, herunder risikoen for nye virusmutationer, som vacciner ikke giver optimal beskyttelse imod.

Peter Pagh anfører i sit høringssvar bl.a., at det er tvivlsomt, om bemyndigelsen i lovforslagets § 4 til at fravige anden lovgivning, er i overensstemmelse med grundlovens § 3. Det bemærkes i den forbindelse, at grundlovens § 3 ikke er til hinder for selv vidtgående bemyndigelser til administrationen.

Med hensyn til Professor Peter Pags udtalelse om, at bemyndigelsesbestemmelsen er uklar for så vidt angår muligheden for at fravige EU-regler, skal jeg bemærke, at det fremgår af bemærkningerne til § 4, stk. 1, at bemyndigelsesbestemmelsen alene vil kunne fravige EU-regler, i det omfang de pågældende EU-regler muliggør en sådan fravigelse.

Det kan endvidere bemærkes, at jeg har stillet ændringsforslag til lovforslagets § 4 om, at foranstaltninger eller regler, der fraviger anden lovgivning, ikke må være irreversible.

Professor Peter Pagh har endvidere udtalt sig om artikel 19, stk. 1, litra e) i forordningen om animalske biprodukter¹, som indeholder en undtagelsesbestemmelse, der giver mulighed for, at myndighederne kan tillade nedgravning på stedet i tilfælde af en omfattende epizooti, som fører til overskridelse af kapaciteten i de godkendte anlæg, der under normale omstændigheder varetager denne opgave.

For så vidt angår dette spørgsmål har jeg indhentet bemærkninger fra Fødevarestyrelsen, der oplyser, at der er fastsat supplerende bestemmelser vedrørende bortskaffelse af animalske biprodukter i henhold til bl.a. artikel 19, stk. 1, litra e) i gennemførelsesforordningen² til forordningen om animalske biprodukter. Det fremgår bl.a. af gennemførelsesforordningens bilag VI, Kapitel III, Afsnit 1, punkt 1, litra c), at såfremt den kompetente myndighed tillader nedgravning, kan de animalske biprodukter bortskaffes ved nedgravning på et sted, der minimerer risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet, forudsat at stedet ligger inden for en afstand, der gør, at den kompetente myndighed er i stand til at styre forebyggelsen af risikoen for dyrs og menneskers sundhed og for miljøet. Det er således Fødevarestyrelsens vurdering, at der er hjemmel til udstedelse af bekendtgørelse nr. 1567 af 5. november 2020 om tilladelse til nedgravning af pelsdyr i overensstemmelse med EU-reglerne på området.

Professor Peter Pagh har herudover udtalt sig om bekendtgørelse nr. 1569 af 6. november 2020 om nedgravning af pelsdyr efter miljøbeskyttelsesloven.

For så vidt angår spørgsmål i relation til hjemmel til nedgravning af mink efter miljøbeskyttelsesloven skal jeg henvise til det notat, som miljøministeren har bedt om at få udarbejdet, og som der vil blive tilbudt en teknisk gennemgang af til Miljø- og Fødevareudvalget.

Rasmus Prehn

/

Paolo Drostby

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 af 21. oktober 2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1774/2002 (forordningen om animalske biprodukter)

² Kommissionens forordning (EU) nr. 142/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1069/2009 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter og afledte produkter, som ikke er bestemt til konsum, og om gennemførelse af Rådets direktiv 97/78/EF for så vidt angår visse prøver og genstande, der er fritaget for veterinærkontrol ved grænsen som omhandlet i samme direktiv